

vanskeligheder med at få statistisk materiale, der kan vise, hvordan man skal lave den sondring.

Tilsvarende er der også problemer med at få inddraget de egentlige arbejdsfunktioner, sådan at vi kommer tættere på det virkelige liv på arbejdspladserne, hvor arbejdsskaderne forekommer. Men der er i bemærkningerne rejst det håb, at det må vi kigge på i fremtiden, når vi er blevet noget klogere.

Derfor kan vi støtte dette lovforslag, som det ser ud nu, og vi håber, at vi hermed solidt får fastlagt en ny retning i forebyggelsen af arbejdsskader, og vi ser frem til, at Folketinget behandler det her lovforslag hurtigt og velvilligt.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Den tjekkiske forfatter Kafka ville have glædet sig over dette lovforslag. Kafka arbejdede som bekendt i flere år i den statslige arbejdsskade-forsikringsanstalt i Prag, og den inspirerede ham til mangt og meget.

Det lovforslag, vi her har for os, er fremkommet på baggrund af fem års udvalgsarbejde i forskelligt regi i staten og med inddragelse af arbejdsmarkedets parter. Alligevel har regeringen fundet, at lovforslaget skulle fremsættes den 26. november og sættes til første behandling allerede i dag.

Når der har kunnet gå så lang tid til grundigt udvalgsarbejde, var det også betimeligt, om man havde givet Folketinget en meget længere frist til at sætte sig ind i dette lovforslag. For det er kompliceret sager, vi har med at gøre, og når man læser lovforslaget, så er det jo ikke ligefrem højdepunktet af pædagogik, der opvises.

Jeg vil også gerne, når jeg nu starter op med, hvor kompliceret lovforslaget er, spørge ministeren om, hvornår regeringen forventer, at lovforslaget skal vedtages, for der er efter Venstres opfattelse behov for en lang og grundig udvalgsbehandling af dette lovforslag.

Venstre er enig i det, der ligger til grund for lovforslaget, nemlig at der skal sondres skarpt mellem arbejdsulykker og erhvervssygdomme, og at arbejdsulykker er forsikringsbare, medens erhvervssygdomme af flere forskellige grunde ikke er forsikringsbare.

Den måde, hvorpå regeringen foreslår, at dette problem løses, er ved at oprette Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomsikring, et organ, som består af arbejdsmarkedets forskellige par-

ter, hvortil der skal betales et obligatorisk bidrag fra virksomhederne, og som herefter betaler de pågældende, som skal have erstatning, fordi de er blevet påført en erhvervssygdom.

Denne konstruktion giver anledning til en række spørgsmål. Jeg skal ikke kunne give svarene på dem allerede i dag, men når man opkræver en obligatorisk afgift, som virksomhederne skal betale, hvor der er tale om en omfordeling, som Venstre er helt enig i skal finde sted, det vil jeg meget gerne slå fast, fra virksomheder til arbejdstagere, rejser der sig det helt fundamentale spørgsmål: Er der så ikke tale om en skat, og er der så ikke også tale om, at man skal følge de procedurer, som grundloven foreskriver, når der er tale om skat?

Det er et spørgsmål, som vi i Venstre meget gerne vil have grundigt belyst under udvalgsarbejdet.

Der er også en anden grund til, at man skal kigge på lige præcis det spørgsmål: Vi opretter en institution, hvis dette lovforslag vedtages, som har et monopol i forhold til den enkelte arbejdsgiver. Den enkelte arbejdsgiver kan ikke med hensyn til den pågældende ydelse gå andre steder hen for at få den. Men når man skal betale til nogle, der har et monopol, må man have en ekstrem grad af sikkerhed for, at det man betaler sker på objektive og retfærdige kriterier, og at der ikke er noget arbitrært element involveret. Det må vi også have afklaret under udvalgsbehandlingen.

Der er også nævnt, at der i forbindelse med retssikkerheden, som for Venstre er meget afgørende, skal være et ankenævn. Der står meget lidt om, på hvilket grundlag ankenævnet skal træffe sine beslutninger, endsize hvordan ankenævnet skal sammensættes eller arbejde. Det mener vi også må belyses grundigt under udvalgsbehandlingen.

Jeg skal slutte med at sige, at Venstre først vil tage endelig stilling til lovforslaget, efter vi har haft en lang og forhåbentlig grundig udvalgsbehandling, og det til trods for, at vi egentlig er positivt indstillet over for de intentioner og signaler, der er med lovforslaget.

Bendt Bendtsen (KF):

Lovforslagene nr. L 104 og L 107 tager begge udgangspunkt i Arbejdsskadeudvalgets betænkning fra 1994. I Det Konservative Folkeparti er det en sag, som har optaget os meget.